

Valaldurinn

SNÝR SEG UM ÁLIT

- Tað at vera bangin fyri framtíðini og ungdóminum er onkursvegna ein lívsmótsøgn. Sjálvandi mugu vit geva ungdóminum og uppvaksandi ættarliðnum álit og áræði og sjálvandi fara tey eisini at duga at menna og skipa samfelagið. Tað sigur Páll á Reynatúgvu, løgtingsformaður, ið tekur undir við at lækka valaldurin.

HALLUR AV RANA

HALLUR@SOSIALURIN.FO

I 2007 fekk løgtingið higartil einasta høvi til at lækka valaldurin síðan hann seinast bleiv lækkaður í 1984. Við 20 atkvøðum ímóti og 5 atkvøðum

fyri var tó eingin ivi um, at undirtøkan var serstakliga lítil í tinginum at gera hesa broyting í vallógin.

Millum uppskotsstillararnar hendan dagin vóru Páll á Reynatúgvu, núverandi tingformaður, og Bill Justinussen, tingmaður fyri Miðflokkin. Nú tólv ár seinni hevur hvørjir teirra broytt hugs-

an, men eru teir sannførdir um, at tíðin er búgvin at viðka um føroyska fólkaræðið.

Ein teirra, ið atkvøddi nei hendan dagin í tinginum, og sum eisini var partur av meirilutanum í rættarnevndini, ið visti málið frá sær, var Kaj Leo Holm Johannesen, tingmaður fyri Sambandsflokkin. Eins og starvsfelagarnir í Tjóðveldi og Miðflokkinum er hansara hugsan óbroytt og saknar hann veruligar grundgevingar fyri hví ein slík broyting er neyðug.

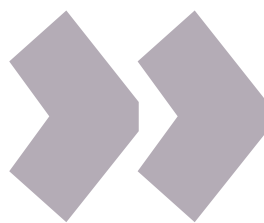
Útbyggja fólkaræðið

Hjá tingmanninum fyri Miðflokkin er hetta ein spurningur, um vit ynskja at útbyggja okkara fólkaræði, so at borgarar fáa ávirkan á samfelagið, ið tey liva í.

- Tað sum er tað týðningarmesta er, at man útbyggir fólkaræðið. Ungdómurin er sum heild alt ov illa umboðaður í almenna rúminum. Bæði í nevndum, ráðum og á lögtingi. Tey sjónarmiðini ung hava eru mangan ópolerað og nýggj heldur enn arvað. Vit í politisku skipanini hava brúk tí nýhugsan, ið tey ungu koma við, sigur Bill Justinussen, áðrenn hann setir málið í ein søguligan samanhag.

- Talan er um eina natúrliga gongd at menna fólkaræðið. Tað eru bara umleið 100 ár síðan, at valrættaraldurin var 25 ár og bara bøndur og onnur kundu velja. Síð-

an tá er fólkaræðið útbyggt rættliga nógv og fólk eru vordin meira virkin í fólkaræðinum.

- Tað sum er tað týðningarmesta er, at man útbyggir fólkaræðið. Ungdómurin er sum heild alt ov illa umboðaður í almenna rúminum. Bæði í nevndum, ráðum og á lögtingi

Tingmaðurin metir at man við 16 ára valrætti mennir fólkaræðið

Fyrr á val

Ein av fyrimununum, ið Bill Justinussen vísir á, er at við eini slíkari broyting slepst undan, at nøkur mugu bíða til tey eru fyrst í tjúgunum til at velja fyrstu ferð.

- Um man fyllir 18 ár dagin eftir eitt løgtingsval, so kann man vera 21 ár og 364 dagar áðrenn man sleppur á val fyrstu ferð. Ein rættliga stórir partur av okkara veljaraskara eru sostatt ikki 18 ár, tá tey velja fyrstu ferð, men eru heilt upp til 22 ár. Lækkar man aldurin til 16 ár, sleppa tey flestu at velja fyrstu ferð í hvørt fall áðrenn tey eru 20 ár.

Tingmaðurin vísir eisini á, at broytingin ikki er so kollveltandi, ið hon ljóðar, tí í veruleikanum eru tað bara nøkur fá 16 ára gomul, ið fáa valrætt.

- Tá man tosar um at velja fyrstu ferð, so meti eg, at tey sum eru 16 og upp til 20 ár eru ein meira hósandi bólur enn 18 til 22 ár. Tá skal man eisini hava í huga, at tað verða ikki øll, ið koma at velja fyrstu ferð, tá tey eru 16 ár, tí tað eru 4 ár millum valini. Tað verða einans umleið 1.300 ung fólk, ið koma upp í veljaraskaran afturat, sigur hann og leggur afturat.

- Samanborið við samlaða veljaraskaran, ið er umleið 35.000 veljarar, er tað eitt lutfalsliga lítið prosenttal. Harumframt er slett ikki vist, at tey øll velja. Um hædd verður tikið fyri valluttøku eru